

הכפר ולוחמת על הירושה. בנו לירון הגיע להיכנס למגפיים של אביו. טאבה בפסח

היא רצתה לנסוע במכונית ללווייה, ואני לא הסכמתי. אמרתי שלא יזיוו אותה 30 יום אחרי מותו. אחרי שבוע אני נסעתי באוטו.

הסיפור הזה באמת נכון. הייתי צריך לנסוע לתל-אביב לסדר סידורים בקשר לכפר, והמכונית שלי התקלקלה. אבל זה הרבר הנכון היחיד שהיא אמרה.

מה אני מרגיש כלפיה? לא כלום. אני משתדל לנטרל את עצמי מרגשות כלפיה.

היא החליטה שהיא רוצה לדבר איתי באמצעות עורך-דין? בבקשה, נדר בר ררך עורכדיין?

היום אני עוד לא רוצה לספר את כל מה שיש לי נגדה. יבוא יום ואני אוציא את הדברים החוצה — לא כרי להתגונן, רק כדי להבהיר את התמונה. כיום מעדיף לירון להשקיע את זמנו ומרצו בניהול הכפר. אני פה בכפר מעתה ועד בכלל. בינתיים ההרגשה טובה, נחמד לראות חברים ותיקים, הבאים, נהנים ומכסוטים, זה שווה הכל. כשמישויים אותי לרפי, זו מחמאה גדולה בשבילי. אני גם יודע שאני ער מר כל הזמן בביקורת בוחנת של אני שים.

גם הביקורת של רפי עומדת לנגד עיני. אני חושב מה הוא היה אומר על כל דבר. אני חושב שאילו היה פה היום, הוא היה מבסוט ממה שקורה.

הוא נתן לי לנהל את הכפר מפני שהוא סמך עלי.

רוצים

להתחנף!

ב למריאן, האלמנה, קשה מאוד להתגלגל למותו של רפי, אהובה, טוענת פרקליטתה, חרותה הראל. היא

הרגיו אותי מאוד לקרוא את הש' מועות הללו בעיתונים, לא רציתי לתת לדברים שפורסמו את התגובה שלי, כי זה היה מתפרש כאילו אני באמת מאשר את השמועות. אילו הייתי באמת מת-נהג כמו שהשמועות מספרות, הייתי מגיב, אבל הדברים הללו לא היו ולא נבראו.

אמרו שהתחלתי ללכת במגפיים ולגדל זקן כמו אבא. שטויות! מגיל 17 יש לי זקן.

מריאן סיפרה שאני לא עומד במה שאני אומר. היא סיפרה שכשרפי מת,

האירובית ורד צביעון, מל-כת הניחול ה-אירובי, צמודה ללירון ועוזרת לו.

הירוש לירון נלסון הגיע לכפר בשנת 1984. עד מותו של נלסון הוא שהה בכפר בחגים ועזר לנלסון לנהל אותו. מאז מותו הוא מתגורר בכפר,

טובך השמ במשך שנים ניהל עופר את מיטבח הכפר ושימש כטבח הראשי. עתה הוא עבר הסבה מיקצועית ועובד כבארמן הכפר. עם המשקאות מקבלים אצלו גם חיוך רחב.

מספרת שמריאן שוהה בחוף-לארץ כשל נסיבות מישפחתיות הקשורות באביה. הכינוי האלמנה העליוה' שאר' תו מרביקים למריאן, איננו נכון. קשה לה מאוד עם מותו של רפי. היא מתגעגעת מאוד לרפי שלה. "זה לא נכון שלקראת הסוף מריאן ורפי חיו לא טוב ביחד. היא גם חיה בשלום עם חבריו ודווקא זו היתה תקר פת-הזוהר שלהם. מדוע הידידים של רפי זנחו אותה עכשיו? חברים הרוצים להמשיך ולבוא לכפר של רפי, ולקבל שרותים בחינם, חייבים להתחנף ללירון. השמועות נגד מריאן בוקעות מג-רונו של לירון.

הסכום שהיא מבקשת כמוזנות גבוה. מריאן עוזה עבודה, מישפחה, כדי להתחנף עם רפי. אין לה אף אדם בארץ. היא חיתה עם בעל שקנה לזו פרות ויהלומים, וששיכן אותה במלך-נות פאר. מגיע לה סכום גדול."

לירון טוען כך, מריאן טוענת אחרת, השמועות פורחות, והשמש מעל הכפר של נלסון ממשיכה לזרוח. **שי ברם, צילם: אבי ולדמן**

הוותיקה ענת קריבושה, רווקה תל-אביבית, ירדה גם היא לכפר של נלסון. "כבר עשר שנים שאני מבלה בכפר, מגיל 17. האווירה פה לא השתנתה מאז שרפי איננו. אך בכל זאת הוא חסר."